

แผนพัฒนา กรุงเทพมหานคร

ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๗๕)

“

แผนพัฒนา กรุงเทพมหานคร
ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๗๕)

”

๐๑

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๑

“มหานคร ปลอดภัย”

เมืองกรุงเทพมหานคร เป็นมหานคร
แห่งความปลอดภัย หมายถึง เมืองมหานคร
ที่ปลอดภัย ปลอดภัย ปลอดภัย
ปลอดภัย ปลอดภัย ปลอดภัย ปลอดภัย
ปลอดภัย ปลอดภัย ปลอดภัย ปลอดภัย
ปลอดภัย ปลอดภัย ปลอดภัย ปลอดภัย

ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๑.๑
ปลอดภัย

ความหมายตามแผนวิสัยทัศน์ของ
ประชาชน

เมืองกรุงเทพฯ มีระบบการจัดการน้ำเสียและระบายน้ำ
ระบบจัดการขยะ ระบบการควบคุมฝุ่นละออง กลิ่น และ
สารเจือปนในอากาศ และระบบการควบคุมระดับเสียงใน
เขตเมืองที่มีประสิทธิภาพและครอบคลุมทั่วพื้นที่เขตเมือง

ความหมายทางวิชาการ

๑. ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๕ คุณภาพแหล่งน้ำธรรมชาติ
ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร มีแนวโน้มคุณภาพดีขึ้นและ
มีปริมาณออกซิเจนละลายน้ำ (DO) ที่ทำให้สิ่งมีชีวิตในน้ำ
สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้
๒. กรุงเทพมหานคร มีการบริหารจัดการมูลฝอยและ
ของเสียอันตรายด้วยแนวคิดขยะเหลือศูนย์ (Zero waste
management) โดยการนำกลับมาใช้ใหม่ (recycle)) และ
ทำให้ขยะเหลือน้อยที่สุดและกำจัดที่เหลือ (residue)
ด้วยเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพ
๓. กรุงเทพมหานคร มีคุณภาพอากาศที่เหมาะสม
ต่อการดำรงชีวิต มีฝุ่นละอองและสารเจือปน ไม่เกิน
ค่ามาตรฐาน และระดับเสียงที่เกิดจากยานพาหนะ
เครื่องจักรกล รวมถึงเสียงที่เกิดจากกิจกรรมต่าง ๆ ใน
ทุกพื้นที่ของกรุงเทพมหานครไม่เกินค่ามาตรฐาน

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สำนักการระบายน้ำ สำนักสิ่งแวดล้อม และสำนักงานเขต

ตัวชี้วัด / เป้าหมาย				
ตัวชี้วัด	๕ ปีแรก (๒๕๕๖ - ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ ปี (๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ ปี (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ ปี (๒๕๗๑ - ๒๕๗๕)
คุณภาพแหล่งน้ำธรรมชาติ				
๑. ร้อยละของปริมาณน้ำเสียชุมชนที่ได้รับการบำบัด	ไม่น้อยกว่า ๔๐	ไม่น้อยกว่า ๕๐	ไม่น้อยกว่า ๕๕	ไม่น้อยกว่า ๖๐
๒. จำนวนจุดตรวจวัดที่น้ำคลองมีค่าเฉลี่ยของค่าออกซิเจนละลายน้ำ (DO) มากกว่าหรือเท่ากับ ๒.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร	ไม่น้อยกว่า ๖๐	ไม่น้อยกว่า ๖๕	ไม่น้อยกว่า ๗๐	ไม่น้อยกว่า ๘๐
๓. จำนวนจุดตรวจวัดที่น้ำคลองมีค่าเฉลี่ยของค่าออกซิเจนละลายน้ำ (DO) มากกว่าหรือเท่ากับ ๓.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร	ไม่น้อยกว่า ๔๐	ไม่น้อยกว่า ๔๕	ไม่น้อยกว่า ๕๐	ไม่น้อยกว่า ๖๐
การจัดการมูลฝอยและของเสียอันตราย				
๑. ร้อยละของมูลฝอยที่สามารถนำกลับไปใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้น	ปूरาน	ไม่น้อยกว่า ๒๐	ไม่น้อยกว่า ๓๐	ไม่น้อยกว่า ๔๐

มูลฝอยที่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ คือ มูลฝอยที่มีการผ่านการคัดแยกและสามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ได้ใหม่ (reuse และ recycle) ตามคุณสมบัติของมูลฝอยแต่ละประเภท เช่น

- มูลฝอยย่อยสลายได้ (Compostable waste) สามารถนำไปแปรรูปเป็นปุ๋ยหมัก น้ำหมักชีวภาพ เลี้ยงสัตว์ และก๊าซชีวภาพ ฯลฯ
- มูลฝอยที่ยังใช้ได้ (Recyclable waste) สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้ หรือแปรรูปและสามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ เช่น ขวด แก้ว กระดาษ เศษพลาสติก เศษโลหะ และกระป๋องเครื่องดื่ม เป็นต้น

ตัวชี้วัด / เป้าหมาย				
ตัวชี้วัด	๕ ปีแรก (๒๕๕๖ - ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ ปี (๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ ปี (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ ปี (๒๕๗๑ - ๒๕๗๕)
คุณภาพอากาศและเสียง				
๑. ร้อยละของค่าเฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมงของฝุ่นละอองไม่เกิน ๑๐ ไมครอน (PM๑๐) ที่จุดตรวจวัดพื้นที่ทั่วไป	๑๐๐	-	-	-
๒. ร้อยละของค่าเฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมงของฝุ่นละอองไม่เกิน ๑๐ ไมครอน (PM๑๐) ที่จุดตรวจวัดริมเส้นทางจราจร	ไม่น้อยกว่า ๕๕	ไม่น้อยกว่า ๕๕	ไม่น้อยกว่า ๕๘	ไม่น้อยกว่า ๕๘
๓. ร้อยละของค่าเฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมงของฝุ่นละอองไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน (PM๒.๕)	ปริ่ม	ลดลง ร้อยละ ๕ ของปริ่ม	ลดลง ร้อยละ ๑๐ ของปริ่ม	ลดลง ร้อยละ ๑๕ ของปริ่ม
๔. ร้อยละของจำนวนข้อมูลค่าเฉลี่ย ๘ ชั่วโมง ก๊าซโอโซน (O ₃) ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน (เทียบกับจำนวนข้อมูลทั้งหมด)	-	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐
๕. ร้อยละของจำนวนข้อมูลค่าเฉลี่ย ๑ ชั่วโมง ก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ (NO ₂) ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน ที่จุดตรวจวัดริมเส้นทางจราจร	ปริ่ม	ลดลง ร้อยละ ๕ ของปริ่ม	ลดลง ร้อยละ ๑๐ ของปริ่ม	ลดลง ร้อยละ ๑๕ ของปริ่ม
๖. ร้อยละของค่าเฉลี่ยรายปีของเบนซินในแต่ละจุดตรวจวัด มีค่าลดลงจนอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน	ปริ่ม	ลดลง ร้อยละ ๕ ของปริ่ม	ลดลง ร้อยละ ๑๐ ของปริ่ม	ลดลง ร้อยละ ๑๕ ของปริ่ม
๗. ร้อยละของแหล่งกำเนิดมลพิษทางเสียงที่ได้รับการควบคุม	ร้อยละ ๑๕	ร้อยละ ๒๕	ร้อยละ ๓๕	ร้อยละ ๕๐

การคำนวณ

๑. ปริมาณมูลฝอยที่สามารถนำกลับไปใช้ประโยชน์ได้ (ตัน / วัน)

$$\begin{array}{ccc} \text{ปริมาณมูลฝอยที่สามารถนำกลับไปใช้} & & \text{ปริมาณมูลฝอยที่สามารถนำกลับไปใช้} \\ \text{ประโยชน์ที่แหล่งกำเนิด} & + & \text{ประโยชน์ที่ปลายทาง} \\ \text{(ตัน / วัน)} & & \text{(ศูนย์บำบัดขยะของกรุงเทพมหานคร)} \\ & & \text{ก่อนเข้าสู่การบำบัด} \\ & & \text{(ตัน / วัน)} \end{array}$$

๒. ปริมาณมูลฝอยที่สามารถนำกลับไปใช้ประโยชน์ที่เพิ่มขึ้น (ตัน / วัน)

$$\begin{array}{ccc} \text{ปริมาณมูลฝอยที่สามารถนำกลับไปใช้} & \times & \text{ร้อยละเป้าหมายในแต่ละปี} \\ \text{ประโยชน์ได้} & & \hline \text{ปีฐาน ๒๕๖๐} & & ๑๐๐ \end{array}$$

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น

เนื่องด้วยการขยายของเมืองอย่างไร้ทิศทาง และ อัตราการเพิ่มของประชากร มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ทั้งใน รูปของประชากรตามสำมะโนครัว และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง จำนวนประชากรแฝงที่เข้ามาอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งส่งผลทำให้กรุงเทพมหานครเกิดปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อมขึ้น โดยหนึ่งในปัญหาสิ่งแวดล้อมที่กรุงเทพมหานครกำลังเผชิญอยู่ คือ ปัญหาด้านคุณภาพน้ำแหล่งน้ำธรรมชาติทั้งในแม่น้ำสายหลัก และคูคลองต่าง ๆ โดยกรุงเทพมหานครมีความมุ่งมั่น ที่จะ พัฒนาแก้ไข และพัฒนาระบบและวิธีการจัดการคุณภาพน้ำและ มลพิษทางน้ำ ให้กลับสู่สภาพตามธรรมชาติเช่นเดิมมากที่สุด เพื่อให้กรุงเทพมหานครเป็นเมืองน่าอยู่ อันจะส่งผลดี ต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๑.๒
ปลดอาชญากรรณ
ยาเสพติด

ความหมายตามแผนวิสัยทัศน์ของ
ประชาชน

กรุงเทพมหานคร เป็นเมืองปลอดภัยอาชญากรรม ปลอดภัยยาเสพติด มีขีดความสามารถในการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน การรักษาความสงบเรียบร้อยการควบคุมอาชญากรรมยาเสพติด

ความหมายทางวิชาการ

กรุงเทพมหานคร เป็นเมืองที่สามารถควบคุมอัตราการเกิดคดีอาชญากรรมและยาเสพติด ให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินได้

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สำนักงานแม่, สำนักเทศกิจ, สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร, สำนักงานเขต

ตัวชี้วัด / เป้าหมาย				
ตัวชี้วัด	๕ ปีแรก (๒๕๕๖ - ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ ปี (๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ ปี (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ ปี (๒๕๗๑ - ๒๕๗๕)
- อัตราการเกิดอาชญากรรม ทุกประเภทลดลง (ต่อประชากร แสนคน)	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๘๐
- อัตราการจับกุมและดำเนินคดี เพิ่มขึ้น	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๘๐
- จำนวนศูนย์ / จุดตรวจเฝ้าระวัง อาชญากรรมและยาเสพติด ในชุมชนเพิ่มขึ้น	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๙๐	ร้อยละ ๑๐๐
- จำนวนสภาพแวดล้อมชุมชน ที่เป็นจุดเสี่ยงได้รับการปรับปรุง ให้เป็นพื้นที่ปลอดภัย เพิ่มขึ้น	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๘๐
- อัตราส่วนของกล้องวงจรปิด (CCTV) ต่อพื้นที่เพิ่มขึ้น	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๙๐	ร้อยละ ๑๐๐
- จำนวนเครือข่ายเฝ้าระวัง อาชญากรรมในชุมชน	ไม่ต่ำกว่า ๘,๒๑๖ คน	ไม่ต่ำกว่า ๑๖,๔๓๒ คน	ไม่ต่ำกว่า ๓๒,๘๖๔ คน	ไม่ต่ำกว่า ๖๕,๗๒๘ คน
- ระดับความพึงพอใจและ ความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการ ควบคุมอาชญากรรมเพิ่มขึ้น	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๘๐
- จำนวนพื้นที่ชุมชนแพร่ระบาด ยาเสพติดลดลง	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๘๐
- จำนวนผู้เข้ารับการบำบัด ยาเสพติด เพิ่มขึ้น	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๘๐
- อัตราการก่อการร้าย		ไม่เกิน ๒ ครั้ง	ไม่เกิน ๑ ครั้ง	๐ ครั้ง
- ร้อยละความเชื่อมั่น ของชาวต่างชาติ ที่มีต่อกรุงเทพมหานคร เพิ่มขึ้น	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๘๐

ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๑.๓
ปลอดภัย

ความหมายตามแผนวิสัยทัศน์
ของประชาชน

เมืองกรุงเทพฯ มีความสามารถในการรักษาความปลอดภัย
ในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน การรักษา
ความสงบเรียบร้อย การควบคุมอาชญากรรม ยาเสพติด
การจัดการระบบจราจร และการเฝ้าระวังป้องกันอุบัติเหตุ
บนถนนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความหมายทางวิชาการ
(เฉพาะส่วนอุบัติเหตุทางถนน)

๑. มีการบังคับใช้กฎหมายจราจร อย่างเคร่งครัด
เพื่อความปลอดภัยในการจราจร
๒. ยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยในระบบขนส่งมวลชน

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สำนักงานการจราจรและขนส่ง สำนักงานโยธา และสำนักงานเขต

ตัวชี้วัด / เป้าหมาย				
ตัวชี้วัด	๕ ปีแรก (๒๕๕๖ - ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ ปี (๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ ปี (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ ปี (๒๕๗๑ - ๒๕๗๕)
๑. จำนวนอุบัติเหตุที่เกี่ยวข้องกับ รถขนส่งมวลชน	๐	๐	๐	๐
๒. จำนวนครั้งของอุบัติเหตุ ทางรถยนต์ (ลดลงเฉลี่ย ๔% ต่อปี)	๒๖,๕๐๐	๒๑,๖๐๐	๑๗,๖๐๐	๑๔,๔๐๐
๓. จำนวนผู้บาดเจ็บจากอุบัติเหตุ ทางรถยนต์ (ลดลงเฉลี่ย ๔% ต่อปี)	๑๒,๒๐๐	๑๐,๐๐๐	๘,๑๐๐	๖,๖๐๐
๔. จำนวนผู้เสียชีวิต (ลดลง เฉลี่ย ๔% ต่อปี)	๓๐๕	๒๓๕	๑๘๕	๑๔๓

ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๑.๔
ปลดภัยพิบัติ

ความหมายตามแผนวิสัยทัศน์ของ
ประชาชน

เมืองกรุงเทพฯ ปลอดภัยจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ ได้แก่ น้ำท่วมและการกัดเซาะชายฝั่ง กรุงเทพมหานคร มีมาตรการบริหารจัดการน้ำ อย่างเหมาะสม และมีการบริหารจัดการทรัพยากรชายฝั่งอย่างยั่งยืน ภายใน ปี พ.ศ. ๒๕๗๕

ความหมายทางวิชาการ

๑. เมืองกรุงเทพมหานคร มีความพร้อมในทุกด้าน ที่จะรับมือกับน้ำท่วมทั้งจากน้ำฝน น้ำหนุนและน้ำหลาก โดยภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาเมือง มุ่งสู่ความเป็นมหานครที่น่าอยู่อย่างยั่งยืน

๒. เมืองกรุงเทพมหานคร มีพื้นที่ป่าชายเลนกันชนที่มีความอุดมสมบูรณ์ โดยมีความหนาของป่าชายเลนไม่น้อยกว่า ๓๐๐ เมตร ตามมาตรฐานของแนวป่าชายเลนเพื่อป้องกันการกัดเซาะ (Food and Agricultural Organization, FAO) และมีอัตราการกัดเซาะใกล้เคียงกับศูนย์ พร้อมปรับปรุงให้เป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้ธรรมชาติเพื่อเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ ให้กับชาวกรุงเทพมหานครเพิ่มขึ้นอีกแห่งหนึ่ง

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สำนักการระบายน้ำ และสำนักงานเขต

ตัวชี้วัด / เป้าหมาย				
ตัวชี้วัด	๕ ปีแรก (๒๕๕๖ - ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ ปี (๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ ปี (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ ปี (๒๕๗๑ - ๒๕๗๕)
ความยาวแนวป้องกันน้ำท่วมริมแม่น้ำเจ้าพระยาที่ก่อสร้างเสร็จเพิ่มเติม (กม.)	๑.๐๐๐	๑.๕๐๐	๑.๕๐๐	-
ความยาวแนวป้องกันน้ำท่วมตามแนวคลองบางกอกน้อย และคลองมหาสวัสดิ์ที่ก่อสร้างเสร็จเพิ่มเติม (กม.)	๐.๕๐๐	๐.๒๐๐	-	-
ความยาวคันป้องกันน้ำท่วมพื้นที่ด้านตะวันออกภายในคันกั้นน้ำพระราชดำริที่ก่อสร้างเสร็จเพิ่มเติม (กม.)	๑.๕๐๐	๔.๐๐๐	-	-
ระยะเวลาในการแก้ไขปัญหาน้ำท่วมขังในถนนสายหลักได้ภายใน ๕๐ นาที (ฝนไม่เกิน ๑๐๐ มม. ต่อ ชม.) (นาที)	๒๗๐	๒๒๕	๑๑๐	๕๐
ความยาวของแนวก่อสร้างเขื่อนค.ส.ล. ที่สร้างเพิ่มขึ้น (กม.)	๑๕๘.๘๐๐	๓๑๗.๖๐๐	๔๗๖.๔๐๐	๕๗๑.๖๗๔
ความยาวของคลองที่ขุดลอกเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการระบายและกักเก็บน้ำ (กม.)	๑๕๘.๘๐๐	๓๑๗.๖๐๐	๔๗๖.๔๐๐	๕๗๑.๖๗๔
จำนวนคลองหลักที่มีการบริหารจัดการสิ่งปลูกสร้างรุกล้ำ (คลอง)	๐	๑๐	๓๒	๖๔
จำนวนคลองหลักที่ได้รับการปักแนวเขตที่ดินเขตคลองสาธารณะแล้วเสร็จ (คลอง)	๐	๑๐	๓๒	๖๔
จำนวนเขตที่มีความพร้อมของระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) และระบบพยากรณ์ ที่ได้เชื่อมต่อกับระบบหลัก (เขต)	๒๐	๕๐	-	-
ที่ดินเลนชายฝั่งทะเลที่เพิ่มขึ้น (เมตร)	๕๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐
ขนาดป่าชายเลนที่เพิ่มขึ้น (เมตร)	๕๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐
อัตราการกัดเซาะลดลง (เมตร)	๓.๒๓๐	<๒.๒๓๐	<๑.๒๓๐	<๐.๒๓๐

ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๑.๖
ปลดโรคคนเมือง
อาหารปลอดภัย

ความหมายตามแผนวิสัยทัศน์
ของประชาชน

เมืองกรุงเทพมหานครเป็นมหานครปลอดภัยคนเมืองและ
มีอาหารปลอดภัยสำหรับการบริโภค

ความหมายทางวิชาการ

๑. กรุงเทพมหานครเป็นเมืองปลอดภัยคนเมือง ในปี
พ.ศ. ๒๕๗๕

๒. กรุงเทพมหานครเป็นเมืองที่มีอาหารปลอดภัย
ปราศจากปนเปื้อนเชื้อโรคและสารเคมี ถูกสุขอนามัย
ไม่ก่อให้เกิดโรคที่มาจากอาหาร มีอาหารที่มีประโยชน์
ต่อสุขภาพ สำหรับผู้ที่พักหรือ อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หน่วยงานใน กทม. ได้แก่ สำนักอนามัย สำนักการแพทย์
และสำนักงานเขต

หน่วยงานภายนอก กทม. ได้แก่ กระทรวงสาธารณสุข
โรงพยาบาลรัฐ/เอกชน

ตัวชี้วัด / เป้าหมาย					
ตัวชี้วัด	Base line	๕ ปีแรก (๒๕๕๖ - ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ ปี (๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ ปี (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ ปี (๒๕๗๑ - ๒๕๗๕)
โรคไม่ติดต่อ (Non - communicable disease)					
ความชุกของภาวะอ้วน (BMI >๒๕ kg / m ²)	ร้อยละ ๔๔.๒ ^๖	ไม่เกินร้อยละ ๓๕	ไม่เกินร้อยละ ๓๓	ไม่เกินร้อยละ ๓๑	ไม่เกินร้อยละ ๓๐
ความชุกของโรคเบาหวาน (DM)	ร้อยละ ๙.๒ ^๖	ไม่เกินร้อยละ ๘	ไม่เกินร้อยละ ๘	ไม่เกินร้อยละ ๗	ไม่เกินร้อยละ ๗
ความชุกของโรคความดันโลหิตสูง (HT)	ร้อยละ ๒๙.๘ ^๖	ไม่เกินร้อยละ ๒๔	ไม่เกินร้อยละ ๒๓	ไม่เกินร้อยละ ๒๒	ไม่เกินร้อยละ ๒๒
อัตราการโรคหลอดเลือด กล้ามเนื้อหัวใจตาย	ร้อยละ ๓.๖ ^๖	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๒	ร้อยละ ๑	ร้อยละ ๑
ความชุกของโรคมะเร็ง เต้านม (Breast cancer)	๓๔.๒ ^๖ ต่อแสน ประชากร	ไม่เกิน ๓๗	ไม่เกิน ๓๖	ไม่เกิน ๓๕	ไม่เกิน ๓๔
ความชุกของโรคมะเร็ง ปากมดลูก (Cervical cancer)	๑๕.๑ ต่อ แสน ประชากร	ไม่เกิน ๑๔	ไม่เกิน ๑๓	ไม่เกิน ๑๒	ไม่เกิน ๑๑
อัตราการประสบอันตราย หรือป่วยจากการทำงาน		ลดลงร้อยละ ๑๐	ลดลงร้อยละ ๑๐	ลดลงร้อยละ ๑๐	ลดลงร้อยละ ๑๐
อัตราการฆ่าตัวตาย	อัตรา การฆ่าตัวตาย ๖.๕ ต่อแสน ประชาชน ^๖	อัตรา การฆ่าตัวตาย ไม่เกินอัตรา เฉลี่ยของ ประเทศ	อัตรา การฆ่าตัวตาย ไม่เกินอัตรา เฉลี่ยของ ประเทศ	อัตรา การฆ่าตัวตาย ไม่เกินอัตรา เฉลี่ยของ ประเทศ	อัตรา การฆ่าตัวตาย ไม่เกินอัตรา เฉลี่ยของ ประเทศ
ความชุกของโรค ในผู้สูงอายุ	ร้อยละ ๘.๔ (สมองเสื่อม)	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๔	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๒
โรคติดต่อ (Communicable disease)					
อัตราการโรคไข้เลือดออก	ข้อมูลอัตรา ป่วยโรค ไข้เลือดออก ๕ ปี ย้อนหลัง	อัตราการโรค ไข้เลือดออก ไม่เกิน ๘๐ เปอร์เซ็นต์โหล่ ของข้อมูล ๕ ปี ย้อนหลัง	อัตราการโรค ไข้เลือดออก ไม่เกิน ๘๐ เปอร์เซ็นต์โหล่ ของข้อมูล ๕ ปี ย้อนหลัง	อัตราการโรค ไข้เลือดออก ไม่เกิน ๗๕ เปอร์เซ็นต์โหล่ ของข้อมูล ๕ ปี ย้อนหลัง	อัตราการโรค ไข้เลือดออก ไม่เกิน ๗๕ เปอร์เซ็นต์โหล่ ของข้อมูล ๕ ปี ย้อนหลัง

ตัวชี้วัด / เป้าหมาย					
ตัวชี้วัด	Base line	๕ ปีแรก (๒๕๕๖ - ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ ปี (๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ ปี (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ ปี (๒๕๗๑ - ๒๕๗๕)
วันโรค : ร้อยละผลสำเร็จของการรักษา ผู้ป่วยวันโรค	ร้อยละผลสำเร็จของการรักษาผู้ป่วยวันโรค ร้อยละ ๗๗	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๒	ร้อยละ ๘๔	น้อยกว่า ร้อยละ ๘๕
เอดส์ : ร้อยละหญิงฝากครรภ์ที่ตรวจพบติดเชื้อเอดส์ใน กทม.	ความชุกหญิงฝากครรภ์ที่ตรวจพบติดเชื้อเอดส์น้อยกว่า ร้อยละ ๑	น้อยกว่า ร้อยละ ๑	น้อยกว่า ร้อยละ ๑	น้อยกว่า ร้อยละ ๑	น้อยกว่า ร้อยละ ๑
อัตราป่วยโรคพิษสุนัขบ้า	ข้อมูลอัตราป่วยโรคพิษสุนัขบ้า ๕ ปี ย้อนหลัง [๐.๐๒ รายต่อประชากรแสนคน) (เทียบเคียงจาก รง. ๕๐๖ สธ)	อัตราป่วยโรคพิษสุนัขบ้าไม่เกิน ๐.๐๑ รายต่อประชากรแสนคน	อัตราป่วยโรคพิษสุนัขบ้าไม่เกิน ๐.๐๑ รายต่อประชากรแสนคน	อัตราป่วยโรคพิษสุนัขบ้าไม่เกิน ๐ รายต่อประชากรแสนคน	อัตราป่วยโรคพิษสุนัขบ้าไม่เกิน ๐ รายต่อประชากรแสนคน
อัตราป่วยโรคติดเชื้อทางเดินหายใจ (ใช้หวัดใหญ่)	ข้อมูลอัตราป่วยโรคใช้หวัดใหญ่ ๕ ปี ย้อนหลัง	อัตราป่วยโรคใช้หวัดใหญ่ไม่เกิน ๘๐ เปอร์เซนต์ไทม์ของข้อมูล ๕ ปี ย้อนหลัง	อัตราป่วยโรคใช้หวัดใหญ่ไม่เกิน ๘๐ เปอร์เซนต์ไทม์ของข้อมูล ๕ ปี ย้อนหลัง	อัตราป่วยโรคใช้หวัดใหญ่ไม่เกิน ๘๐ เปอร์เซนต์ไทม์ของข้อมูล ๕ ปี ย้อนหลัง	อัตราป่วยโรคใช้หวัดใหญ่ไม่เกิน ๗๕ เปอร์เซนต์ไทม์ของข้อมูล ๕ ปี ย้อนหลัง

ตัวชี้วัด / เป้าหมาย					
ตัวชี้วัด	Base line	๕ ปีแรก (๒๕๕๖ - ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ ปี (๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ ปี (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ ปี (๒๕๗๑ - ๒๕๗๕)
อื่น ๆ					
ตัวอย่างอาหารที่ได้รับ การคุ้มครองไม่พบ การปนเปื้อนเชื้อโรค	ร้อยละ ๖๐ ¹ (ปี ๒๕๕๕)	๖๕	๗๐	๗๕	๘๐
ตัวอย่างอาหารที่ได้รับ การคุ้มครองไม่พบ การปนเปื้อนสารพิษ	ร้อยละ ๔๕ ¹ (ปี ๒๕๕๕)	๔๗	๔๘	๔๙	๕๐
สถานประกอบการอาหาร ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ได้รับป้ายรับรองมาตรฐาน อาหารปลอดภัยของ กรุงเทพมหานคร	ร้อยละ ๕๐ (ปี ๒๕๕๕)	๖๐	๖๕	๗๐	๘๐
มาตรฐานความสะอาดและ สิ่งแวดล้อมของอาคาร	ร้อยละ ๓๓.๓๔ อาคารที่ได้ มาตรฐาน ขั้นต่ำ ตามหลักการ Clean and Green ของกทม. (ปี ๒๕๕๕) ¹	๕๐	๕๕	๖๐	๗๐

Ref. 1. นายแพทย์วิชัย เอกพลากร, การสำรวจสุขภาพประชาชนไทยโดยการตรวจร่างกายครั้งที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๕๑ - ๒๕๕๒

² ข้อมูลจากกระทรวงสาธารณสุข

³ ดร.พิจิตต์ รัตตกุล, สิ่งแวดล้อมเมืองและการบริหารจัดการ, ๒๕๕๓

⁴ สำนักระบาดวิทยา, สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไข้เลือดออก, ๒๕๕๖

⁵ สำนักอนามัย กทม. ๒๕๕๓

⁶ PHIM๒๕๕๔

⁷ สำนักระบาด กระทรวงสาธารณสุข ๒๕๕๕

⁸ สำนักระบาด ๒๕๕๒

⁹ สำนักระบาด ๒๕๕๒

¹⁰ เชื้อโรคที่เป็นอันตรายในระบบทางเดินอาหาร ๔ ชนิด ได้แก่ Salmonella spp., E.coli Staphylococcus aureus และ Vibrio cholera

¹¹ สารเคมี ๗ ชนิด ได้แก่ บอแรกซ์ฟอสฟอรัส สารกันรา สารฟอกขาว ยาฆ่าแมลง สีสันเครื่องสำอาง และ สารโพลาร์

¹² รายงานผลการดำเนินงานโครงการกรุงเทพสะอาดขึ้น ปีงบประมาณ ๒๕๕๕

๐๒

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๒

“มหานครสีเขียว สะดวกสบาย”

เมืองกรุงเทพมหานครนครมีพื้นที่สาธารณะ
พื้นที่สีเขียวในสัดส่วนที่เหมาะสมกับขนาดพื้นที่
และจำนวนประชากร ชาวกรุงเทพฯ มีวิถีชีวิต
ใกล้ชิดกับธรรมชาติ มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์
สิ่งแวดล้อม เป็นมหานครที่มีสิ่งอำนวยความสะดวก
สะดวกพื้นฐาน ที่ประหยัดพลังงาน ใช้พลังงาน
สะอาดที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีระบบบริการ
คมนาคมขนส่งที่หลากหลาย สะดวก คล่องตัว
มีทัศนียภาพที่สวยงาม ปราศจากสิ่งกีดขวาง
เป็นระเบียบ ไม่รกรุงรัง ไม่ว่าจะเป็นสายไฟฟ้าและ
สายโทรศัพท์

ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๒.๑
ภูมิทัศน์สวยงาม
ไม่มีสายไฟฟ้าสายโทรศัพท์
รกรุงรัง

ความหมายตามแผนวิสัยทัศน์ของ
ประชาชน

กรุงเทพมหานครต้องจัดระเบียบเมือง ปรับปรุงทัศนียภาพ
ของเมืองให้แลดูสะอาด ไม่มีสายไฟฟ้าสายโทรศัพท์
รกรุงรัง โดยกรุงเทพมหานครต้องเร่งลงทุนพัฒนาระบบ
ท่อร้อยสาย ระบบสาธารณูปโภคใต้ดิน โดยอาจร่วมลงทุน
กับกิจการสาธารณูปโภคต่าง ๆ นำระบบท่อร้อยสายและ
ระบบสาธารณูปโภคต่าง ๆ ลงใต้ดิน

ความหมายทางวิชาการ

กรุงเทพมหานครมีแบบแผนเชิงแนวคิดของการออกแบบ
ถนนประกอบด้วย สัดส่วนทางเรขาคณิต (geometries)
หน้าที่การใช้งาน (functions) วัสดุที่ใช้ทำผิวถนน
การปลูกต้นไม้และการตกแต่งต่าง ๆ เพื่อให้เกิดทัศนียภาพ
ที่สวยงามและน่ามอง รวมถึงแบบแผนเชิงแนวคิดของการ
ออกแบบถนน ในการวางตำแหน่งติดตั้งระบบ โดย
กรุงเทพมหานครมีการสร้างความร่วมมือ และวางแผน
ร่วมกันในการวางระบบและการติดตั้งสายไฟฟ้าและ
สายโทรศัพท์ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานอื่น
ที่ไม่ใช่กรุงเทพมหานคร (การไฟฟ้านครหลวง (กฟน.) และ
องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย) ให้เป็นไปในทิศทาง
เดียวกัน

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หน่วยงานใน กทม. ได้แก่ สำนักงานโยธา สำนักงานเมือง
สำนักงานจราจรและขนส่ง และสำนักงานเขต
หน่วยงานภายนอก กทม. ได้แก่ การไฟฟ้านครหลวงและ
องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

ตัวชี้วัด / เป้าหมาย				
ตัวชี้วัด	๕ ปีแรก (๒๕๕๖ - ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ ปี (๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ ปี (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ ปี (๒๕๗๑ - ๒๕๗๕)
ความยาวที่ได้ดำเนินการนำสายต่าง ๆ ลงใต้ดินช่วงแรก ๒๕.๒ กม. (กม.)	๑๐๐.๐๐	-	-	-
ความยาวที่ได้ดำเนินการนำสายต่าง ๆ ลงใต้ดินช่วงที่สอง ๔๑.๐ กม. (กม.)	-	๒๕.๐๐	๕๐.๐๐	๑๐๐.๐๐

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น

ปัจจุบันสาธารณูปโภคในกรุงเทพฯ จำพวก สายไฟฟ้าและสายโทรศัพท์ที่อยู่ใต้ดินส่วนหนึ่ง แต่ส่วนใหญ่ติดตั้งบนเสาไฟฟ้าของการไฟฟ้านครหลวง ซึ่งอยู่บนทางเท้าข้างถนน การติดตั้งสายไฟฟ้าและสายโทรศัพท์อยู่ในระดับต่างกันหลายระดับ จึงทำให้ภาพของสองข้างถนนของเมืองกรุงเทพฯ มีสายไฟฟ้าและสายโทรศัพท์โดยรวมรุงรังมากมาย การต่อสายและแยกสายโทรศัพท์ทำอย่างไม่เป็นระเบียบ สายโทรศัพท์ที่ไม่ได้ใช้งานแล้วยังคงถูกแขวนทิ้งไว้เสมือนไม่มีมาตรฐานการติดตั้งเลย ซึ่งเป็นสาเหตุใหญ่ที่ทำให้ภูมิทัศน์ถนน (Streetscape) ไม่เป็นที่น่าดูอย่างมาก

เนื่องจากในทางปฏิบัติ การออกแบบสร้างถนน กทม. มีการติดตั้งเสาไฟฟ้า และสายโทรศัพท์ แต่ขาดการประสานงานกันและทำโดยการปักเสาพาดสายเป็นหลัก การติดตั้งสายโทรศัพท์ได้รับอนุญาต ให้แขวนบนเสาไฟฟ้าได้เพื่อให้รวดเร็วและประหยัด จึงกลายเป็นวิธีปฏิบัติในแทบทุกพื้นที่ ดังนั้นการปรับปรุงภูมิทัศน์ถนน (Streetscape) ให้น่าชมก็คือให้ กฟน. จ่ายไฟฟ้าในเขตเมืองด้วยระบบสายใต้ดิน เมื่อ กฟน. เปลี่ยนระบบสายอากาศมาเป็นสายใต้ดินและถอนเสาไฟฟ้าออก สายโทรศัพท์ก็ต้องเป็นสายใต้ดินในเวลาเดียวกัน

จากการศึกษาพบว่า การไฟฟ้านครหลวงจ่ายไฟฟ้าด้วยระบบสายอากาศ มีเพียงพื้นที่ถนนสีลม บริเวณปทุมวันและบริเวณจตุรลดาเท่านั้น ที่จ่ายไฟฟ้าด้วยระบบสายใต้ดิน นอกนั้นจะมีพื้นที่บริเวณ พหลโยธิน พญาไทและสุขุมวิทที่อยู่ระหว่างการปรับปรุงให้จ่ายไฟฟ้าด้วยระบบสายใต้ดิน ซึ่งเมื่อรวมพื้นที่ที่จ่ายไฟฟ้าด้วยระบบสายใต้ดินจะมีเพียงประมาณร้อยละหนึ่งเท่านั้น กฟน. จึงได้จัดทำแผนงาน เปลี่ยนระบบสายอากาศเป็นสายใต้ดิน ในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ - ๒๕๕๖ จำนวน ๓ โครงการ คือโครงการ ปทุมวัน จตุรลดาและพญาไทเพิ่มเติม โครงการพระราม ๓ โครงการนนทรี รวมระยะทาง ๒๕ กิโลเมตร พื้นที่ ๒๕.๒ ตารางกิโลเมตร โดยมีพื้นที่แผนงานแสดงในภาพที่ ๒๗

ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๒.๒
มีพื้นที่สาธารณะ
พื้นที่สีเขียวกระจายทั่ว
ทุกพื้นที่

ความหมายตามแผนวิสัยทัศน์ของ
ประชาชน

เมืองกรุงเทพมหานครมีพื้นที่สีเขียวกระจายครอบคลุม
ไปทั่วพื้นที่กรุงเทพมหานคร มีจำนวนพื้นที่สีเขียวและ
แหล่งดูดซับมลพิษทางอากาศไม่น้อยกว่า ๕ ตารางเมตร
ต่อประชากร ๑ คน และปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณท้องถนน
เพื่อความสวยงาม มีต้นไม้ใหญ่ ๆ เป็นหลัก เพื่อให้เป็น
แหล่งดูดซับมลพิษเพิ่มมากขึ้น

ความหมายทางวิชาการ

๑. กรุงเทพมหานครมีพื้นที่สีเขียวกระจายครอบคลุม
ทุกเขตพื้นที่ในรูปแบบและการใช้ประโยชน์ที่แตกต่างกัน
เพื่อให้กรุงเทพมหานครเป็นเมืองสีเขียวที่น่าอยู่อย่างยั่งยืน
ซึ่งจะส่งเสริมให้คุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้น
๒. กรุงเทพมหานครมีพื้นที่สีเขียวในรูปแบบสวนสาธารณะ /
สวนหย่อมเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ ออกกำลังกาย และ
กิจกรรมนันทนาการ ที่กระจายครอบคลุม ทั่ว
พื้นที่กรุงเทพฯ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สำนักสิ่งแวดล้อม สำนักผังเมือง และสำนักงานเขต

ตัวชี้วัด / เป้าหมาย				
ตัวชี้วัด	๕ ปีแรก (๒๕๕๖ - ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ ปี (๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ ปี (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ ปี (๒๕๗๑ - ๒๕๗๕)
๑. ร้อยละของพื้นที่สีเขียวต่อพื้นที่ ของกรุงเทพมหานครทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๓	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๔	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๒๓	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๒๔
๒. ร้อยละของประชาชนที่ สามารถเข้าถึงพื้นที่สาธารณะหลัก ได้ในระยะทางไม่เกิน ๕ กิโลเมตร	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๒๕	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๔๕	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๐	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๐๐

ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๒.๓
ระบบขนส่งมวลชนทั่วถึง
สะดวกประหยัด การจราจร
คล่องตัวและมีทางเลือก

ความหมายตามแผนวิสัยทัศน์ของ
ประชาชน

เมืองกรุงเทพฯ มีระบบขนส่งมวลชน และระบบการ
คมนาคมทางเลือกต่าง ๆ อย่างทั่วถึง ประหยัด และสะดวก
สบายการจราจรมีความคล่องตัว และมีหลายทางเลือก
ทั้งทางเรือ จักรยาน และทางเดิน

ความหมายทางวิชาการ

๑. กรุงเทพมหานคร มีระบบขนส่งมวลชนที่หลากหลาย
ครอบคลุม สามารถเข้าถึงได้ง่าย ไม่ไกลจากบ้านเรือน
๒. ช่องทางจักรยานและทางเดินเท้ามีความกว้างเพียงพอ
ให้ผู้คนสัญจรได้อย่างสะดวกสบาย
๓. การสัญจรทั้งทางถนนและการสัญจรทางน้ำมีความ
คล่องตัว ไม่แออัด

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สำนักงานการจราจรและขนส่ง สำนักผังเมือง สำนักเทศกิจ
สำนักงานการโยธา และสำนักงานเขต

ตัวชี้วัด / เป้าหมาย				
ตัวชี้วัด	๕ ปีแรก (๒๕๕๖ - ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ ปี (๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ ปี (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ ปี (๒๕๗๑ - ๒๕๗๕)
๑. ร้อยละของชาวกรุงเทพฯ ที่สามารถเข้าถึงระบบขนส่งมวลชน ที่กำหนดเวลาเดินทางได้ ภายใน ๑๐ นาที	๓๐%	๔๐%	๕๐%	๖๐%
๒. ร้อยละของชาวกรุงเทพฯ ที่ไม่พึ่งพารถยนต์ส่วนบุคคล ในการเดินทางประจำวัน	๕๐%	๕๕%	๖๐%	๖๕%
๓. ความเร็วเฉลี่ยของยานพาหนะ ในช่วงเวลาเร่งด่วน (ชั้นใน / ชั้น กลาง / ชั้นนอก) กม. / ชม.	๑๓/๑๔/๒๖	๑๔/๒๑/๒๘	๑๕/๒๓/๓๐	๑๖/๒๔/๓๓
๔. ความเร็วเฉลี่ยของยานพาหนะ เฉลี่ย (ชั้นใน / ชั้นกลาง / ชั้น นอก) กม. / ชม.	๒๑/๓๒/๔๓	๒๓/๓๔/๔๗	๒๔/๓๔/๕๑	๒๗/๔๑/๕๕
๕. ร้อยละของผู้สัญจร ด้วยจักรยาน	๒%	๔%	๖%	๘%
๖. ร้อยละของผู้สัญจรทางน้ำ	๒%	๓%	๔%	๕%

๐๓

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๓

“มหานคร สำหรับทุกคน”

ชาวกรุงเทพฯ ทุกคน ทุกชนชั้น ทุกอาชีพ
ทุกเพศ ทุกวัย และทุกสถานภาพ อยู่ร่วมกันอย่าง
เสมอภาคและสมานฉันท์ เกื้อกูลซึ่งกันและกัน
เคารพสิทธิซึ่งกันและกัน ได้รับโอกาสที่จะเรียนรู้
พัฒนาตนเอง และเข้าถึงบริการสาธารณะ ในขณะ
เดียวกันชาวกรุงเทพฯ แต่ละกลุ่ม แต่ละชุมชน
สามารถดำรงรักษาไว้ซึ่งอัตลักษณ์ ประเพณี
วัฒนธรรมของตนเอง เป็นมหานครที่โดดเด่นใน
เชิงวัฒนธรรมที่หลากหลาย

ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๓.๑
จัดสิ่งอำนวยความสะดวกและ
สวัสดิการให้กับผู้สูงอายุ
ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส

ความหมายตามแผนวิสัยทัศน์ของ
ประชาชน

เมืองกรุงเทพมหานคร มีการจัดทำระบบฐานข้อมูล ที่
ครบถ้วนทันสมัย ปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานให้
ผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส สามารถเข้าถึงได้
อย่างเท่าเทียมกับประชาชนทั่วไป และจัดสวัสดิการสังคม
สำหรับกลุ่มคนดังกล่าว ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีมีศักดิ์ศรี
ความเป็นมนุษย์เท่าเทียมกับคนในสังคม

ความหมายทางวิชาการ

๑. ระบบฐานข้อมูลของกลุ่มผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส
ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงให้ทันสมัย เพื่อไม่ให้เกิดการ
ตกหล่นของข้อมูล ที่จะนำไปสู่การเข้าไม่ถึงสวัสดิการ
๒. ระบบสาธารณูปโภค เช่น ห้องน้ำสาธารณะ ทางขึ้น
อาคาร - ทางเดินเท้า ทางลาด ลิฟต์ สะพานลอย ฯลฯ
ได้รับการปรับปรุงและพัฒนา เพื่อให้เอื้อประโยชน์และ
อำนวยความสะดวกให้กับกลุ่มผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อย
โอกาส โดยให้สามารถใช้ร่วมกับประชาชนทั่วไปได้
๓. กรุงเทพมหานครจัดสวัสดิการสังคม ให้กับผู้สูงอายุ
ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส ที่ต้องการความช่วยเหลือ
อย่างทั่วถึง มีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ อันนำไปสู่การลด
ความเหลื่อมล้ำในสังคม

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หน่วยงานในสังกัด กทม. ได้แก่ สำนักพัฒนาสังคม สำนัก
อนามัย สำนักการโยธา และสำนักงานเขต
หน่วยงานนอกสังกัด กทม. ได้แก่ กระทรวงแรงงาน
กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กรมโยธาธิการ

ตัวชี้วัด / เป้าหมาย				
ตัวชี้วัด	๕ ปีแรก (๒๕๕๖ - ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ ปี (๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ ปี (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ ปี (๒๕๗๑ - ๒๕๗๕)
ระบบฐานข้อมูล				
๑. สัดส่วนของจำนวนผู้สูงอายุ ทั้งที่ต้องการได้รับความช่วยเหลือ และไม่ได้รับความช่วยเหลือ อยู่ในระบบฐานข้อมูล	ร้อยละ ๑๐๐			
๒. สัดส่วนของจำนวนผู้พิการ ที่อยู่ในระบบฐานข้อมูล	ร้อยละ ๑๐๐			
๓. สัดส่วนของจำนวนผู้ด้อยโอกาส ที่อยู่ในระบบฐานข้อมูล	ร้อยละ ๑๐๐			
๔. สัดส่วนของฐานข้อมูล ในแต่ละเขตมีความเชื่อมโยงกัน	ร้อยละ ๑๐๐			
๕. สัดส่วนของฐานข้อมูล ที่ได้รับการปรับให้เป็นปัจจุบัน อย่างต่อเนื่องทุกปี	ร้อยละ ๑๐๐			
ระบบสาธารณูปโภค				
๑. สัดส่วนของสาธารณูปโภค ขั้นพื้นฐานเช่น ห้องน้ำสาธารณะ ทางขึ้นอาคาร - ทางเดินเท้า ทางลาด ลิฟต์ สะพานลอย ฯลฯ ที่ได้รับการปรับปรุงและพัฒนา เพื่อผู้สูงอายุ ผู้พิการ	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๑๐๐
๒. สัดส่วนของจำนวนสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น รถเข็น จราวจับ กันลื่น สำหรับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส เพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. ๒๕๕๖	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๑๐๐	

ตัวชี้วัด	๕ ปีแรก (๒๕๕๖ - ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ ปี (๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ ปี (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ ปี (๒๕๗๑ - ๒๕๗๕)
สวัสดิการสังคม				
๑. สัดส่วนของผู้สูงอายุที่ต้องการความช่วยเหลือ ได้รับเบี้ยยังชีพ ในอัตราเท่ากับเส้นความยากจน อย่างครอบคลุมและครบถ้วน	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๑๐๐		
๒. สัดส่วนของผู้พิการที่ต้องการความช่วยเหลือ ได้รับเบี้ยยังชีพ ในอัตราเท่ากับเส้นความยากจน อย่างครอบคลุมและครบถ้วน	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๑๐๐		
๓. สัดส่วนของผู้ด้อยโอกาส ที่ต้องการความช่วยเหลือ ได้รับเบี้ยยังชีพในอัตราเท่ากับ เส้นความยากจน อย่างครอบคลุม และครบถ้วน	ร้อยละ ๑๐๐			
๔. สัดส่วนของผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส ที่ต้องการความช่วยเหลือ ได้รับการอบรม พัฒนาทักษะด้านภาษา เทคโนโลยี และอาชีพ โดยมีการลดหย่อน ค่าใช้จ่าย / ค่าเล่าเรียน	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๑๐๐		
๕. สัดส่วนของผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส ได้รับการลดหย่อนค่าโดยสาร	ร้อยละ ๑๐๐			
๖. สัดส่วนของผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส ที่ต้องการความช่วยเหลือ มีที่อยู่อาศัย ที่ช่วยให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๑๐๐		
๗. สัดส่วนของโรงพยาบาล สำหรับผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น ให้ครอบคลุมกับจำนวนผู้สูงอายุ	ร้อยละ ๑๐๐			

ตัวชี้วัด	๕ ปีแรก (๒๕๕๖ - ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ ปี (๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ ปี (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ ปี (๒๕๗๑ - ๒๕๗๕)
สวัสดิการสังคม				
๔. ร้อยละของผู้สูงอายุ ผู้พิการ ได้รับสวัสดิการด้านกองทุนออม และกองทุนชุมชนเพื่อประกอบอาชีพ	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๑๐๐		
๕. ร้อยละของเด็กพิเศษ มีสถานศึกษารองรับ อย่างครอบคลุม	ร้อยละ ๑๐๐			
๑๐. สัดส่วนของประชาชน ที่ด้อยโอกาส ได้รับการสนับสนุน สวัสดิการชุมชน โดยชุมชนเอง (ที่ไม่ใช่รูปแบบการสงเคราะห์ จากภาครัฐ)	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๑๐๐	

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น

๑. สถานการณ์ด้านสวัสดิการสังคมที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุ

จากฐานข้อมูลทะเบียนราษฎรในปี พ.ศ. ๒๕๔๔ มีจำนวนผู้สูงอายุ ๕๘๑,๖๔๕ คน และเพิ่มขึ้นเป็น ๖๕๖,๖๕๔ คน ในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ และปี พ.ศ. ๒๕๕๔ มีจำนวนผู้สูงอายุทั้งสิ้น ๗๗๖,๒๖๑ คน ในขณะที่มีจำนวนผู้สูงอายุที่มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพเพียง ๔๕๔,๓๘๖ คน (ปีงบประมาณ ๒๕๕๖) ทั้งนี้ หากพิจารณาผลการจ่ายเบี้ยยังชีพแบบรายเดือนในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้ว จะพบว่า มีผู้ได้รับเบี้ยยังชีพในแต่ละเดือนไม่ครบตามจำนวนผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพ (ตาราง ๒๓) ซึ่งเป็นช่องว่างระหว่างจำนวนผู้สูงอายุทั้งหมด จำนวนผู้มีสิทธิกับจำนวนผู้มารับเบี้ยยังชีพจริง และไม่มีการจำแนกประเภทของผู้สูงอายุที่ต้องการได้รับความช่วยเหลืออย่างแท้จริง ทำให้ผู้ที่ได้รับเบี้ยยังชีพบางกลุ่ม เป็นบุคคลที่ไม่มีความต้องการอย่างเร่งด่วน ในการช่วยเหลือแบบสงเคราะห์จากภาครัฐ ในขณะที่ผู้ที่ต้องการ และจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน เช่น ผู้สูงอายุที่มีความยากจน ผู้สูงอายุที่มีความพิการ กลับเข้าไม่ถึงสิทธิ หรือไม่ได้รับสิทธิที่นอกเหนือไปมากกว่ากลุ่มผู้สูงอายุธรรมดา และเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุยังมีปัญหา ในแง่ของการขาดการเชื่อมโยง ของระบบฐานข้อมูลจากทั่วประเทศ ทำให้ผู้สูงอายุที่เป็นประชากรแฝง ในกรุงเทพมหานคร ไม่สามารถรับเบี้ยยังชีพได้

ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๓.๒
เมืองแห่งโอกาสทาง
เศรษฐกิจ

ความหมายตามแผนวิสัยทัศน์ของ
ประชาชน

กรุงเทพมหานครมีระบบการจัดการอาชีพและการแสวงหา
รายได้ ที่สามารถเพิ่มโอกาส ให้แก่กลุ่มผู้ด้อยโอกาส
ทางเศรษฐกิจ และผู้ที่อยู่ในภาคเศรษฐกิจนอกระบบ โดย
ใช้ฐานวัฒนธรรมชุมชน ได้กว้างขวาง

ความหมายทางวิชาการ

๑. กรุงเทพมหานครมีฐานข้อมูล ของผู้ด้อยโอกาสทาง
เศรษฐกิจและแรงงานนอกระบบ เพื่อใช้ในการวางแผน
ระบบการจัดการ การแสวงหาแหล่งทุนและอาชีพที่มั่นคง
๒. ผู้ด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจ และแรงงานนอกระบบ
ในกรุงเทพมหานคร มีอาชีพและรายได้ที่มั่นคง

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หน่วยงานในสังกัด กทม. ได้แก่ สำนักพัฒนาสังคม สำนัก
การคลัง และสำนักงานเขต
หน่วยงานนอกสังกัด กทม. ได้แก่ มหาวิทยาลัยภาครัฐ
สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กรม
สวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน สมาคมธนาคาร
กรมการค้าภายใน กรมสรรพากร กระทรวงสาธารณสุข

ตัวชี้วัด / เป้าหมาย				
ตัวชี้วัด	๕ ปีแรก (๒๕๕๖ - ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ ปี (๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ ปี (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ ปี (๒๕๗๑ - ๒๕๗๕)
๑. สัดส่วนของผู้ด้อยโอกาส ทางเศรษฐกิจและแรงงานนอกระบบ ในกรุงเทพมหานครมีรายได้ที่มั่นคง	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๑๐๐
๒. สัดส่วนของผู้ด้อยโอกาส ทางเศรษฐกิจและแรงงานนอกระบบ ในกรุงเทพมหานครมีอาชีพที่มั่นคง	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๑๐๐
๓. จำนวนจุดตรวจวัดที่น้ำคลอง มีค่าเฉลี่ยของค่าออกซิเจนละลายน้ำ (DO) มากกว่าหรือเท่ากับ ๓.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร	ไม่น้อยกว่า ๕๐	ไม่น้อยกว่า ๕๕	ไม่น้อยกว่า ๕๐	ไม่น้อยกว่า ๖๐

ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๓.๓
การศึกษาสำหรับทุกคน

ความหมายตามแผนวิสัยทัศน์ของ
ประชาชน

เมืองกรุงเทพฯ สามารถจัดการศึกษาให้กับเด็กเยาวชน ใน
พื้นที่กรุงเทพฯ อย่างทั่วถึง โดยไม่แบ่งแยกความแตกต่าง
ทางสังคม การเมือง วัฒนธรรม และศาสนา และจัดการ
ศึกษาที่มีคุณภาพ สามารถพัฒนาให้เยาวชนในพื้นที่
กรุงเทพฯ มีความรู้ มีจิตสำนึกรักเมืองกรุงเทพฯ ห่วงแหน
และร่วมสืบทอดวัฒนธรรม และอัตลักษณ์ของเมือง
กรุงเทพฯ มีคุณธรรม มีทักษะในการดำรงชีวิตและ
ประกอบอาชีพสุจริตในเมืองกรุงเทพฯ

ความหมายทางวิชาการ

การศึกษาสำหรับทุกคน (Education for All: EfA) เป็น
แนวคิดสากลในการจัดการศึกษาที่มุ่งให้ความสำคัญกับ
การพัฒนามนุษย์ใน ๒ แนวทางใหญ่ ๆ คือ

(๑) การกระจายโอกาสทางการศึกษาที่เท่าเทียมและ
เสมอภาค (Equal Educational Opportunity) หมายถึง
การจัดการศึกษาให้กับเยาวชนอย่างทั่วถึง โดยไม่มีการ
แบ่งแยกความแตกต่างทางสังคม การเมือง วัฒนธรรม
และศาสนา

(๒) การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ (High - quality
Education) หมายถึง การจัดการศึกษาที่สามารถพัฒนา
ให้ผู้เรียนเป็นคนที่มีความรู้ สามารถอ่านออกเขียนได้
คิดเลขเป็น มีจิตสำนึกรักชุมชนและประเทศชาติบ้านเมือง
ห่วงแหนและเห็นคุณค่าวัฒนธรรมของตนเอง มีคุณธรรม
มีทักษะในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพสุจริตเลี้ยงตัวได้

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หน่วยงานในสังกัด กทม. ได้แก่ สำนักงานการศึกษา สำนัก
วัฒนธรรม กีฬาและการท่องเที่ยว และสำนักงานเขต

ตัวชี้วัด / เป้าหมาย				
ตัวชี้วัด	๕ ปีแรก (๒๕๕๖ - ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ ปี (๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ ปี (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ ปี (๒๕๗๑ - ๒๕๗๕)
๑) เด็กและเยาวชนในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ได้รับการศึกษาระดับปฐมวัยและระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปี และ/หรือ การศึกษาตามอัธยาศัยครอบคลุมในทุกเขตพื้นที่	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๗๕
๒) โรงเรียนสังกัด กทม. จัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๗๕	ร้อยละ ๑๐๐
๓) โรงเรียนสังกัด กทม. มีผลทดสอบระดับชาติของนักเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ ใน ๕ รายวิชา ได้แก่ วิชาภาษาไทย วิชาคณิตศาสตร์ วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาสังคมศึกษา และวิชาภาษาอังกฤษ	ร้อยละ ๑๕	ร้อยละ ๒๕	ร้อยละ ๓๕	ร้อยละ ๕๐

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น

๑. การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปี การกระจายโอกาสทางการศึกษาของกรุงเทพมหานครของแต่ละเขตพื้นที่ยังไม่ครอบคลุมการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน (๑๒ ปี) มากนัก โรงเรียนในสังกัด กทม. ส่วนใหญ่จะได้รับให้บริการการศึกษาปฐมวัยและประถมศึกษา มีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่มีขยายโอกาสการศึกษาไปจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พิจารณาได้จากข้อมูลในตารางที่ ๒๔

ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๓.๕
สังคมพหุวัฒนธรรม

ความหมายตามแผนวิสัยทัศน์ของ ประชาชน

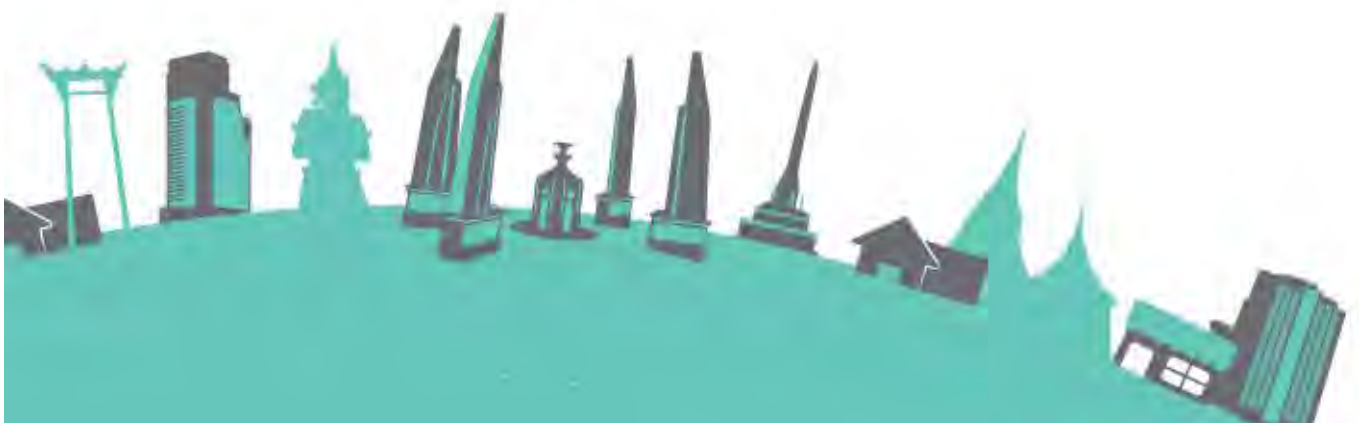
กรุงเทพมหานครสามารถส่งเสริมให้ประชาชนและเยาวชน กรุงเทพฯ เรียนรู้วัฒนธรรมเมืองกรุงเทพฯ โดยผ่าน กิจกรรมต่าง ๆ และจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการ เรียนรู้ด้านวัฒนธรรมเมืองกรุงเทพมหานคร นอกห้องเรียน มีการจัดตั้งศูนย์ภูมิปัญญาท้องถิ่นกรุงเทพมหานคร เพื่อ รวบรวมความรู้พื้นบ้าน ประเพณีวัฒนธรรมและภูมิปัญญา ท้องถิ่น ส่งเสริมการนำภูมิปัญญาและวัฒนธรรมชุมชน ย่านต่าง ๆ ไปใช้ประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจและสังคม ในวงกว้าง และจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรม การสืบทอดวัฒนธรรม และสร้างการยอมรับ และ ความเสมอภาคเท่าเทียมระหว่างกลุ่มคนต่างวัฒนธรรม ชชาติพันธุ์ ศาสนา ฯลฯ ในเมืองกรุงเทพฯ

ความหมายทางวิชาการ

๑. กรุงเทพมหานคร ต้องให้ความสำคัญแก่กลุ่มวัฒนธรรม ต่าง ๆ อย่างเสมอภาค เท่าเทียม รวมทั้งเปิดโอกาสให้สมาชิก ของแต่ละกลุ่มวัฒนธรรมมีพื้นที่ในการแสดงตัว สืบทอด และเกิดการยอมรับความแตกต่างทางวัฒนธรรมและการ ดำเนินชีวิต
๒. กรุงเทพมหานคร ต้องมีพื้นที่เพื่อการเรียนรู้ทาง วัฒนธรรมที่หลากหลาย ทั้งในเชิงรูปแบบ และลักษณะ กิจกรรมในกรุงเทพฯ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หน่วยงานในสังกัด กทม. ได้แก่ สำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว และสำนักงานเขต

ตัวชี้วัด / เป้าหมาย				
ตัวชี้วัด	๕ ปีแรก (๒๕๕๖ - ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ ปี (๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ ปี (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ ปี (๒๕๗๑ - ๒๕๗๕)
จำนวนชาวกรุงเทพฯ ที่เรียนรู้ และร่วมสืบทอดวัฒนธรรม ของกลุ่มตน	ร้อยละ ๔๐	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๗๕
จำนวนชาวกรุงเทพฯ ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ วัฒนธรรม และอัตลักษณ์ของ กลุ่มอื่น ๆ อีกทั้งมีทัศนคติที่ดี ให้ความเคารพ และยอมรับความ ความเป็นพหุวัฒนธรรมของเมือง กรุงเทพฯ	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๔๐	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๗๐

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น

ความหมายของคำว่า “วัฒนธรรม” นั้น เป็นคำที่มีความหมายหลากหลาย หากมองใน ความหมายอย่างแคบ และแฝงไปด้วยอคติ หมายถึง สิ่งที่ดีงามและสิ่งที่เจริญแล้วและหาก มองในความหมายอย่างกว้างหมายถึง องค์รวม แห่งผลผลิตของสังคมมนุษย์ก็ได้ ส่วนความหมาย ที่กว้างที่สุด หมายถึงรวมถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่มนุษย์ สร้างขึ้น คิดขึ้น เพื่อใช้ในการดำรงชีวิต สืบทอด และพัฒนาสังคมของตนเอง ซึ่งวัฒนธรรมใน ความหมายนี้ จึงหมายถึงรวมถึงสิ่งที่จับต้องได้และ จับต้องไม่ได้ สิ่งที่สามารถมองเห็นได้ รับรู้ได้ด้วย ประสาทสัมผัส และสิ่งที่ เป็นเพียงระบบสัญลักษณ์ และความเชื่อ ที่ไม่อาจจะสัมผัสจับต้องได้ เช่น ระบบความเชื่อ ข้อปฏิบัติ เป็นต้น

โดยธรรมชาติของเมืองนั้น จำนวน ประชากรย่อมแปรผันตามขนาดของเมือง ซึ่งหาก เมืองมีขนาดใหญ่โต ประชากรก็ย่อมจะมีจำนวน มากและหลากหลาย ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงรูปแบบ

วิถีชีวิตและรูปแบบวัฒนธรรมที่หลากหลายตามไป ด้วย เมืองกรุงเทพมหานครก็นับว่าเป็นเมืองหนึ่ง ที่มีประชากรมาก และมีความหลากหลายของ ประชากร เป็นพื้นที่ ที่มีรากฐานแห่งความ หลากหลายทางสังคมวัฒนธรรมมาอย่างยาวนาน ที่ผ่านมา ความหลากหลายทางวัฒนธรรมนั้น อาจจะมิรายละเอียดที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละ ช่วงสมัย กล่าวคือ ในช่วงแรก ความหลากหลาย ของผู้ที่เข้ามาอาศัยอยู่นั้น อาจจะหลากหลาย และมีการจัดจำแนกด้วยกลุ่มเชื้อชาติหรือกลุ่ม พื้นที่ ซึ่งสร้างและกำหนดวัฒนธรรมที่แตกต่าง กันออกไป พิจารณาได้ชัดเจนจากภาษาพูด การ แต่งกาย ความเชื่อ และการนับถือศาสนา ซึ่งจะ สร้างแบบแผนการแสดงออกที่ชัดเจนและชี้บ่งได้ ง่าย จนเมื่อเวลาผ่านไป ความเปลี่ยนแปลงทาง สังคมและวัฒนธรรมในด้านต่าง ๆ ตลอดจนการ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้คนในสังคมมีมากขึ้น รวมทั้ง แนวทางการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นสากลซึ่ง

๐๕

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๕

“มหานคร
กะทัดรัด”

การขยายตัวเติบโตของกรุงเทพมหานคร
ยังมีการพัฒนาไม่ทั่วถึงเต็มพื้นที่ ทำให้ขาดความ
สะดวกและสิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย ในการจัด
สาธารณูปโภค การเดินทาง เพื่อให้กรุงเทพมหานคร
มีการเติบโตแบบกระชับ โดยการพัฒนาพื้นที่
ของกรุงเทพฯ ให้มีศูนย์กลางการให้บริการและ
พัฒนาเมืองในลักษณะเมืองเครือข่าย

ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๔.๑
เมืองกรุงเทพมหานครเติบโตอย่าง
มีระเบียบมีการใช้ประโยชน์ที่ดินและ
ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

ความหมายตามแผนวิสัยทัศน์ของ
ประชาชน

เมืองกระชับ คือการออกแบบเมือง ๔ มิติ โดยใช้พื้นที่
ทางตั้งเป็นมิติที่ ๓ และเวลาเป็นมิติที่ ๔ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง
ก็คือการใช้ประโยชน์จากที่ว่างในอากาศ ผสมกับการ
ใช้บริการสาธารณูปการ ผัดเปลี่ยนหมุนเวียนตลอด
๒๔ ชั่วโมง

ความหมายทางวิชาการ

กรอบทฤษฎีเมืองกระชับ (compact city) จะคำนึงถึง
๑) การปรับปรุงการขนส่งภายในเมือง ที่สนับสนุนและ
สร้างแรงจูงใจในการใช้การขนส่งมวลชน
๒) การสร้างความสมดุลระหว่างที่พักอาศัยและแหล่งงาน
(job & housing balance)
๓) การกำหนดขนาดเมือง (size) ความหนาแน่นในเมือง
(urban density) การใช้ที่ดินในเมือง (urban land use)
และการเชื่อมโยงในเมือง (urban linkage) ให้เกิดเป็นสัดส่วน
ที่เหมาะสม (well - proportioned)

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หน่วยงานในสังกัด กทม. ได้แก่ สำนักผังเมือง และ
สำนักงานเขต

ตัวชี้วัด / เป้าหมาย				
ตัวชี้วัด	๕ ปีแรก (๒๕๕๖ - ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ ปี (๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ ปี (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ ปี (๒๕๗๑ - ๒๕๗๕)
ความหนาแน่นเฉลี่ยของประชากร ในเขตกรุงเทพฯ ขึ้นใน ไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ คน / ตร.กม.	๒๕,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	๔๐,๐๐๐
ระยะเวลาเดินทางเฉลี่ย ระหว่าง แหล่งที่อยู่อาศัยกับแหล่งงาน ลดลงจาก ๖๐ นาที เป็น ๓๐ นาที	๖๐	๕๐	๔๐	๓๐
ระยะทางเฉลี่ยระหว่างแหล่งชุมชน กับแหล่งสาธารณูปการหลักต่าง ๆ ของเมือง สามารถเข้าถึงได้ ภายในระยะทาง ๕ กม.	๒๐	๑๕	๑๐	๕

ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๔.๒
กรุงเทพมหานครมีศูนย์ชุมชนย่อย
(Sub center) เป็นระบบตามลำดับ
ความสำคัญและศักยภาพพื้นที่เป็น
โครงข่ายเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ

ความหมายตามแผนวิสัยทัศน์
ของประชาชน

การขยายตัวเติบโตของกรุงเทพมหานครยังมีการพัฒนา
ไม่ทั่วถึงเต็มพื้นที่ ทำให้ขาดความสะดวกและสิ้นเปลือง
ค่าใช้จ่ายในการจัดสาธารณูปโภคการเดินทาง เพื่อให้
กรุงเทพมหานครมีการเติบโตแบบกระชับ จึงพัฒนาพื้นที่
แต่ละส่วน ให้มีศูนย์กลางการให้บริการและพัฒนาเมือง
ในลักษณะเมืองเครือข่ายหรือมีศูนย์ชุมชนย่อย

ความหมายทางวิชาการ

เมืองกะทัดรัด คือการออกแบบเมือง ๔ มิติโดยใช้พื้นที่
ทางตั้งเป็นมิติที่ ๓ และเวลาเป็นมิติที่ ๔ หรือกล่าวอีก
นัยหนึ่งก็คือ การใช้ประโยชน์จากที่ว่างในอากาศผสม
กับการใช้บริการสาธารณูปการ ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียน
ตลอด ๒๔ ชั่วโมง กรอบทฤษฎีเมืองกะทัดรัด (compact
city) จะคำนึงถึง

- ๑) การปรับปรุงการขนส่งภายในเมืองที่สนับสนุนและ
สร้างแรงจูงใจในการใช้การขนส่งมวลชน
- ๒) การสร้างความสมดุลระหว่างที่พักอาศัยและแหล่งงาน
(job & housing balance)
- ๓) การกำหนดขนาดเมือง (size) ความหนาแน่นในเมือง
(urban density) การใช้ที่ดินในเมือง (urban land use)
และการเชื่อมโยงในเมือง (urban linkage) ให้เกิดเป็น
สัดส่วนที่เหมาะสม (well-proportioned)

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หน่วยงานในสังกัด กทม. ได้แก่ สำนักผังเมือง และ
สำนักงานเขต

ตัวชี้วัด / เป้าหมาย				
ตัวชี้วัด	๕ ปีแรก (๒๕๕๖ - ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ ปี (๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ ปี (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ ปี (๒๕๗๑ - ๒๕๗๕)
๑. จำนวนเมืองเครือข่าย (ศูนย์ชุมชนย่อย) ที่มีศักยภาพ และองค์ประกอบทางด้าน เศรษฐกิจ สังคม และการศึกษา อย่างครบครัน	๕	๑๐	๑๕	๒๐
๒. สัดส่วนประชากร ต่อโครงสร้างพื้นฐานหลัก และสาธารณูปการของเมือง ที่สามารถรองรับการเพิ่มขึ้น ของประชากรในอนาคต (ร้อยละ)	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๙๐	ร้อยละ ๑๐๐

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น

การใช้ที่ดินยังไม่มีประสิทธิภาพเต็มที่ การพัฒนาเมืองศูนย์กลางภูมิภาค จะต้องเริ่มจากพื้นที่ที่มีศักยภาพ และกระจายการพัฒนาสู่พื้นที่ในระดับต่าง ๆ ต่อไป โดยพัฒนาเมืองศูนย์กลางในระดับภูมิภาค และเขตเศรษฐกิจในพื้นที่ภาคกรุงเทพฯ และปริมณฑล

ปัจจัยท้าทาย / ปัจจัยเสี่ยง

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น	วิเคราะห์ปัจจัยท้าทาย / ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหา
๑. เมืองรวมจุดศูนย์กลางขาดการแบ่งองค์ประกอบของเมืองโดยรอบบริเวณพื้นที่กรุงเทพฯ ขึ้นในและชั้นกลาง	๑. บริเวณพื้นที่พัฒนาเมืองศูนย์กลางยังขาดย่านพาณิชย์กรรมระดับต่าง ๆ เพื่อกระจายแหล่งงานและย่านการค้า และบริการพื้นฐานไปยังพื้นที่เมืองเครือข่ายโดยรอบ
๒. โครงสร้างพื้นฐานทางสาธารณูปการไม่เพียงพอ	๒. พื้นที่บริเวณศูนย์กลางเมือง ซึ่งจะเป็นบริเวณที่ต้องการการพัฒนาอย่างขาดความชัดเจน ๓. บทบาทเชิงเศรษฐกิจของเมืองเครือข่ายยังคลุมเครือ ขาดความชัดเจน โดดเด่น

เป้าประสงค์และกลยุทธ์

เป้าประสงค์ (Objective) ๔.๒.๑ ให้มีการจัดตั้ง BRA (Bangkok Regional Authority) เพื่อทำหน้าที่พัฒนาเมืองเครือข่าย

ตัวชี้วัด	๕ ปีแรก (๒๕๕๖ - ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ ปี (๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ ปี (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ ปี (๒๕๗๑ - ๒๕๗๕)
๑) จำนวนเมืองเครือข่าย (ศูนย์ชุมชนย่อย) ที่มีศักยภาพ และองค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษาอย่างครบครัน	๕	๑๐	๑๕	๒๐

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ ปีแรก (๒๕๕๖ - ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ ปี (๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ ปี (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ ปี (๒๕๗๑ - ๒๕๗๕)
๔.๒.๑.๑ พัฒนาศูนย์ชุมชน (Sub center) ให้กระจายทั่วถึงพื้นที่กรุงเทพมหานคร และเป็นระบบตามลำดับความสำคัญของศูนย์ฯ	๑) จำนวนเมืองเครือข่าย (ศูนย์ชุมชนย่อย) ที่มีศักยภาพ และองค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษาอย่างครบครัน	๕	๑๐	๑๕	๒๐

เป้าประสงค์และกลยุทธ์

เป้าประสงค์ (Objective) ๔.๒.๒ ยกกระดับ และปรับปรุงชุมชนระดับย่านและพื้นที่ที่มีศักยภาพ ทางด้านการเชื่อมโยง ที่มืองค์ประกอบครบครัน ให้เป็นเมืองเครือข่าย

ตัวชี้วัด	๕ ปีแรก (๒๕๕๖ - ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ ปี (๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ ปี (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ ปี (๒๕๗๑ - ๒๕๗๕)
๑) จำนวนเมืองเครือข่าย (ศูนย์ชุมชนย่อย) ที่มีศักยภาพ และองค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษาอย่างครบครัน	๕	๑๐	๑๕	๒๐

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ ปีแรก (๒๕๕๖ - ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ ปี (๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ ปี (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ ปี (๒๕๗๑ - ๒๕๗๕)
๔.๒.๒.๑ ปรับปรุงชุมชนระดับย่าน และพัฒนาพื้นที่ที่มีศักยภาพทางด้านการเชื่อมโยง ที่มีองค์ประกอบครบครัน ให้เป็นเมืองเครือข่าย	๑) จำนวนเมืองเครือข่าย (ศูนย์ชุมชนย่อย) ที่มีศักยภาพ และองค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษาอย่างครบครัน	๕	๑๐	๑๕	๒๐

เป้าประสงค์และกลยุทธ์

เป้าประสงค์ (Objective) ๔.๒.๓ จัดตั้งเมืองเครือข่ายที่มีการใช้ที่ดินอย่างหนาแน่นและผสมผสาน

ตัวชี้วัด	๕ ปีแรก (๒๕๕๖ - ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ ปี (๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ ปี (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ ปี (๒๕๗๑ - ๒๕๗๕)
๑) จำนวนเมืองเครือข่าย (ศูนย์ชุมชนย่อย) ที่มีศักยภาพ และองค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษาอย่างครบครัน	๕	๑๐	๑๕	๒๐

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ ปีแรก (๒๕๕๖ - ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ ปี (๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ ปี (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ ปี (๒๕๗๑ - ๒๕๗๕)
๔.๒.๓.๑ กำหนดมาตรการจัดตั้งเมืองเครือข่ายที่จะเกิดขึ้น	๑) จำนวนเมืองเครือข่าย (ศูนย์ชุมชนย่อย) ที่มีศักยภาพ และองค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษาอย่างครบครัน	๕	๑๐	๑๕	๒๐
๔.๒.๓.๒ กำหนดมาตรการการใช้ที่ดินอย่างหนาแน่น และผสมผสานของเมืองเครือข่ายที่จะเกิดขึ้น	๑) จำนวนเมืองเครือข่าย (ศูนย์ชุมชนย่อย) ที่มีศักยภาพ และองค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษาอย่างครบครัน	๕	๑๐	๑๕	๒๐

เป้าประสงค์และกลยุทธ์

เป้าประสงค์ (Objective) ๔.๒.๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองเพื่อรองรับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด	๕ ปีแรก (๒๕๖๖ - ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ ปี (๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ ปี (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ ปี (๒๕๗๑ - ๒๕๗๕)
๑) สัดส่วนประชากร ต่อโครงสร้างพื้นฐานหลัก และสาธารณูปการของเมือง ที่สามารถรองรับการเพิ่มขึ้นของประชากรในอนาคต (ร้อยละ)	๗๐	๘๐	๙๐	๑๐๐

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ ปีแรก (๒๕๖๖ - ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ ปี (๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ ปี (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ ปี (๒๕๗๑ - ๒๕๗๕)
๔.๒.๔.๑ กำหนดมาตรการทางโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับปริมาณประชากรที่เพิ่มขึ้นของเมืองเครือข่าย	๑) สัดส่วนประชากรต่อโครงสร้างพื้นฐานหลัก และสาธารณูปการของเมือง ที่สามารถรองรับการเพิ่มขึ้นของประชากรในอนาคต (ร้อยละ)	๗๐	๘๐	๙๐	๑๐๐

เป้าประสงค์และกลยุทธ์

เป้าประสงค์ (Objective) ๔.๒.๕ ส่งเสริมการเชื่อมโยงเมืองเครือข่ายกับเขตกรุงเทพฯ ชั้นกลาง และกรุงเทพฯ ชั้นใน

ตัวชี้วัด	๕ ปีแรก (๒๕๖๖ - ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ ปี (๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ ปี (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ ปี (๒๕๗๑ - ๒๕๗๕)
๑) สัดส่วนประชากร ต่อโครงสร้างพื้นฐานหลัก และสาธารณูปการของเมือง ที่สามารถรองรับการเพิ่มขึ้นของประชากรในอนาคต (ร้อยละ)	๗๐	๘๐	๙๐	๑๐๐

๐๕

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๕

“มหานคร ประชาธิปไตย”

เมืองกรุงเทพมหานคร เป็นเมืองประชาธิปไตย และมีธรรมาภิบาล ที่มีชื่อเสียงอยู่ในระดับแนวหน้าของเอเชีย มีระบบการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ มีการเมืองที่สะอาด ปลอดภัยไร้พหุนัย อีกทั้งทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคธุรกิจ และภาคประชาชน มีบทบาทในการขับเคลื่อนวิสัยทัศน์กรุงเทพฯ อย่างเข้มแข็ง

ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๕.๒
เมืองธรรมาภิบาล

ความหมายตามแผนวิสัยทัศน์
ของประชาชน

กทม. มีสภาประชาชนกรุงเทพฯ (เวทีริเริ่มนโยบาย
และตรวจสอบการทำงานของ กทม.) กทม. ใช้ระบบ
งบประมาณแบบมีส่วนร่วม

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หน่วยงานในสังกัด กทม. ได้แก่ สำนักยุทธศาสตร์
และประเมินผล สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร
สำนักการคลัง สำนักงบประมาณ และสำนักงานเขต

ตัวชี้วัด / เป้าหมาย				
ตัวชี้วัด	๕ ปีแรก (๒๕๕๖ - ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ ปี (๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ ปี (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ ปี (๒๕๗๑ - ๒๕๗๕)
๑. สภาประชาชนกรุงเทพฯ	จัดเวทีสภา ประชาชน ปีละ ๑๐ ครั้ง	เวทีสภา ประชาชน ปีละ ๑๕ ครั้ง	เวทีสภา ประชาชน ปีละ ๒๐ ครั้ง	เวทีสภา ประชาชน ปีละ ๓๐ ครั้ง
๒. สภาประชาชนระดับเขต	จัดเวทีสภา ประชาชน ระดับเขตปีละ ๑๒ ครั้ง/เขต ๕๐ เขต	จัดเวทีสภา ประชาชน ระดับเขตปีละ ๑๒ ครั้ง/เขต ๕๐ เขต	จัดเวทีสภา ประชาชน ระดับเขตปีละ ๑๒ ครั้ง/เขต ๕๐ เขต	จัดเวทีสภา ประชาชน ระดับเขตปีละ ๑๒ ครั้ง/เขต ๕๐ เขต
๓. ระบบงบประมาณแบบมีส่วนร่วม		ใช้ระบบภาษี เพื่อการ พัฒนาพื้นที่/ พัฒนา คุณภาพชีวิต	ใช้ระบบงบ ประมาณแบบ มีส่วนร่วม ระดับเขต	ใช้ระบบงบ ประมาณแบบ มีส่วนร่วม ระดับ มหานคร

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ ปีแรก (๒๕๕๖ - ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ ปี (๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ ปี (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ ปี (๒๕๗๑ - ๒๕๗๕)
๕.๒.๑.๑ จัดตั้ง “สภาประชาชนกรุงเทพมหานคร” และ “สภาประชาชนระดับเขต” ทั้ง ๕๐ เขต	๑. ออกระเบียบ/ข้อบังคับ กรุงเทพมหานคร ว่าด้วยการจัดตั้งสภาประชาชน	ภายในปี ๒๕๖๐			
๕.๒.๑.๒ การดำเนินกิจการสาธารณะของ กรุงเทพมหานครที่มีผลกระทบต่อประชาชน ชุมชนที่อยู่อาศัย ชุมชนทางเศรษฐกิจ นำเสนอสู่ที่ประชุม “สภาประชาชนกรุงเทพมหานคร”	๒. ร้อยละของกิจการสาธารณะที่เสนอต่อที่ประชุมสภาประชาชน กรุงเทพมหานคร	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๘๐
๕.๒.๑.๓ การดำเนินกิจการสาธารณะของสำนักงานเขต (๕๐ เขต) ที่มีผลกระทบต่อประชาชน ชุมชนที่อยู่อาศัย ชุมชนทางเศรษฐกิจ นำเสนอสู่ที่ประชุม “สภาประชาชนระดับเขต”	๓. ร้อยละของกิจการสาธารณะที่เสนอต่อที่ประชุมสภาประชาชนระดับเขต (ทั้ง ๕๐ เขต)	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๗๕	ร้อยละ ๙๐	ร้อยละ ๑๐๐

เป้าประสงค์ (Objective) ๕.๒ เพื่อให้มีการจัดทำ “ระบบงบประมาณแบบมีส่วนร่วม” ทั้งในระดับ “เขต” และ ระดับ “กรุงเทพมหานคร”

ตัวชี้วัด	๕ ปีแรก (๒๕๕๖ - ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ ปี (๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ ปี (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ ปี (๒๕๗๑ - ๒๕๗๕)
๑. ใช้ระบบภาษีเพื่อการพัฒนาพื้นที่ / คุณภาพชีวิต		๕๐ เขต		
๒. ใช้ระบบงบประมาณแบบมีส่วนร่วมระดับเขต			๕๐ เขต	๕๐ เขต
๓. ใช้ระบบงบประมาณแบบมีส่วนร่วมระดับมหานคร				ทุกหน่วยงาน

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ ปีแรก (๒๕๕๖ - ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ ปี (๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ ปี (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ ปี (๒๕๗๑ - ๒๕๗๕)
๕.๒.๒.๑ ศึกษา วิจัย แนวทางการใช้ระบบภาษี เพื่อการพัฒนา และการจัดทำ ระบบงบประมาณแบบ มีส่วนร่วม	๑. จ้างที่ปรึกษา และรายงานผลการวิจัย	ภายในปี ๒๕๕๕			
๕.๒.๒.๒ ฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ ระดับเขต (เจ้าหน้าที่ งบประมาณ)	๒. เจ้าหน้าที่งบประมาณ ระดับเขต เขตละ ๒ คน งบประมาณ)		๑๐๐ คน		ร้อยละ ๘๐
๕.๒.๒.๓ ฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ ระดับมหานคร (เจ้าหน้าที่ งบประมาณ)	๓. เจ้าหน้าที่งบประมาณ ระดับมหานคร			๑๐๐ คน	ร้อยละ ๑๐๐
๕.๒.๒.๔ ฝึกอบรมผู้บริหาร ของมหานคร	๔. ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการเขต และ ผู้บริหารหน่วยงานในสังกัด			๑๐๐ คน	
๕.๒.๒.๕ ฝึกอบรมสมาชิก สภาของมหานคร	๕. สมาชิกสภามหานคร ทุกคนเข้ารับการอบรม			๑๐๐ คน	

โครงการยุทธศาสตร์ที่สำคัญและงบประมาณที่ต้องใช้

ก) โครงการหลัก

โครงการ	๕ ปีแรก (๒๕๕๖ - ๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ ปี (๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ ปี (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ ปี (๒๕๗๑ - ๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑. โครงการ “สภาประชาชนกรุงเทพมหานคร”	๒๑	๖๐	๘๕	๑๑๐	๒๗๖
๒. โครงการ “สภาประชาชนระดับเขต”	๓๖	๖๐	๖๐	๖๐	๒๑๖
๓. โครงการรับฟังความเห็นประชาชน ในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี ของกรุงเทพมหานคร ในระดับเขต ทุกเขต และระดับสำนัก ของกรุงเทพมหานคร		๒๔	๒๔	๒๔	๒๔
๔. โครงการ “วิจัยแนวทางการใช้ระบบ ภาษีเพื่อการพัฒนา และการจัดทำ งบประมาณแบบมีส่วนร่วม”	๕				๕

๐๖

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๖

“มหานคร แห่งเศรษฐกิจ และการเรียนรู้”

เมืองกรุงเทพมหานครใน ๒๐ ปี ข้างหน้า
จะก้าวเข้าสู่การเป็น “เมืองหลวงของเอเชีย”
เมืองเศรษฐกิจที่มีความสำคัญในระดับภูมิภาคและ
นานาชาติ โดยกรุงเทพฯ จะเป็นศูนย์กลาง
การค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและวัฒนธรรมของ
เอเชียรวมถึงการเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้
วิทยาการด้านต่าง ๆ ของภูมิภาค

ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๖.๑
ศูนย์กลางด้านการเกษตร
อุตสาหกรรม
และบริการสีเขียว

ความหมายตามแผนวิสัยทัศน์
ของประชาชน

กรุงเทพมหานคร มีขีดความสามารถในการแข่งขัน
เป็นหนึ่งในสามของภูมิภาคอาเซียน ทางด้านการเป็น
ตัวกลางในการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าเกษตร สินค้า
อุตสาหกรรมเกษตร และบริการสีเขียวในภูมิภาคเอเชีย
ตะวันออกเฉียงใต้ ตลอดจนเป็นเมืองที่มีการเกษตร
ที่ใช้เทคโนโลยีการผลิตขั้นสูง

ความหมายทางวิชาการ

๑. กรุงเทพมหานคร มีระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับการซื้อขาย
แลกเปลี่ยนสินค้าเกษตร สินค้าอุตสาหกรรมเกษตร และ
อาหารแปรรูป
๒. กรุงเทพมหานคร มีระบบขนส่ง ระบบโลจิสติกส์ ระบบ
เทคโนโลยีสารสนเทศและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการ
ขนส่งและกระจายสินค้า ให้มีประสิทธิภาพในทุกด้าน
ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ
๓. กรุงเทพมหานคร มีระบบการจัดการทางการเงิน
การตลาด และการบรรจุภัณฑ์ ที่เกี่ยวข้องกับสินค้าเกษตร
สินค้าอุตสาหกรรมเกษตร และบริการสีเขียว
๔. กรุงเทพมหานครมี เครือข่ายในภาคเอกชน ทั้งในระดับ
ประเทศและระดับนานาชาติ เกี่ยวข้องกับการเป็น
ตัวกลางทางการเกษตร (Broker) การสร้างความสัมพันธ์
ทางเครือข่าย (Network) และการสร้างระดับการติดต่อ
(Connection)
๕. กรุงเทพมหานคร มีการจัดงานแสดงสินค้าเกษตรและ
อาหารในระดับภูมิภาค และมีสถาบันอบรมทางด้าน
การประกอบอาหารให้เพียงพอ และผู้ประกอบการด้าน
อาหารให้ได้รับมาตรฐานในการผลิตอาหาร

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หน่วยงานในสังกัด กทม. ได้แก่ สำนักพัฒนาสังคม และ
สำนักงานเขต ส่วนราชการอื่น ๆ ได้แก่ กรมส่งเสริม
การเกษตร สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร
แห่งชาติ กระทรวงพาณิชย์ สถาบันอาหาร กรมส่งเสริม
การส่งออก กระทรวงคมนาคม

ตัวชี้วัด / เป้าหมาย				
ตัวชี้วัด	๕ ปีแรก (๒๕๕๖ - ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ ปี (๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ ปี (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ ปี (๒๕๗๑ - ๒๕๗๕)
๑. สัดส่วนของผู้ประกอบการด้านเกษตร อุตสาหกรรมเกษตรที่มีการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าในกรุงเทพมหานครได้รับการลงทะเบียนในฐานข้อมูล	๕๐	๑๐๐		
๒. สัดส่วนของผู้ประกอบการในกรุงเทพมหานครเข้าร่วมภาคีการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าด้านเกษตร อุตสาหกรรมเกษตร	๑๕	๒๕	๕๐	๗๐
๓. สัดส่วนของผู้ประกอบการด้านเกษตร อุตสาหกรรมเกษตรที่เข้าร่วมการจัดงานแสดงสินค้าเกษตรและอาหารในระดับภูมิภาค	๑๕	๒๕	๕๐	๗๐

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น

เนื่องจากกรุงเทพมหานคร เป็นศูนย์กลางการพัฒนาของประเทศ โดยเป็นที่ตั้งของหน่วยงานราชการ บริษัทธุรกิจขนาดใหญ่และบริษัทข้ามชาติต่าง ๆ จำนวนมาก กรุงเทพมหานครจึงมีอัตราการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ กรุงเทพมหานครมีผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด สูงที่สุดในประเทศ คือ ๒,๒๘๖,๐๘๔ ล้านบาท หรือคิดเป็น ๒๕% ของผลิตภัณฑ์รวมภายในประเทศ เมื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ อาชีพเกษตรกรรมในกรุงเทพมหานครมีพื้นที่เพียง ๒๖ เขต จากทั้งหมด ๕๐ เขต ซึ่งมีพื้นที่ ๑๘๐,๓๐๕.๔๕ ไร่ มีครอบครัวเกษตรกร ๑๓,๗๗๔ ครอบครัว การทำเกษตรกรรมในกรุงเทพมหานครนั้น จะแตกต่างกัน

ในแต่ละพื้นที่ โดยด้านตะวันออก คือ เขตหนองจอก เขตคลองสามวา เขตมีนบุรี เขตลาดกระบัง และเขตสะพานสูง เป็นพื้นที่ทำนาทำไร่ ส่วนพื้นที่ทางด้านตะวันตก ได้แก่ เขตทวีวัฒนา เขตตลิ่งชัน เขตหนองแขม เขตทุ่งครุ เป็นพื้นที่แปลงผัก ไม้ดอกไม้ประดับ สวนผลไม้ และพื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ สำหรับเขตบางขุนเทียนจะเป็นบ่อปลาและนาเกลือ จากความเจริญและการพัฒนา กรุงเทพมหานครให้เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของประเทศ ส่งผลให้พื้นที่เกษตรกรรมของกรุงเทพมหานครลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยพื้นที่เกษตรทั้งฝั่งตะวันออก และฝั่งตะวันตกของ กรุงเทพมหานคร มีอัตราการเปลี่ยนแปลงที่ใกล้เคียงกัน

ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๖.๕
ศูนย์กลางธุรกิจตามฐาน
นวัตกรรม - วัฒนธรรม

ความหมายตามแผนวิสัยทัศน์
ของประชาชน

กรุงเทพมหานครเป็นหนึ่งในสามของเมืองในภูมิภาค
อาเซียนที่เป็นเมืองนวัตกรรม - วัฒนธรรม หรือ Bangkok
Cultural Innovation โดยอิงมรดกทางวัฒนธรรมไทย
นวัตกรรมด้านศิลปะและการแสดง และนวัตกรรมด้านการ
ออกแบบและสร้างสรรค์

ความหมายทางวิชาการ

๑. กรุงเทพมหานคร มีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับ
การจัดงาน แสดงผลงานกลุ่มธุรกิจตามฐานวัฒนธรรม
นวัตกรรม นวัตกรรมวัฒนธรรม

๒. กรุงเทพมหานคร เป็นหน่วยงานหลักที่ประสานงาน
ในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์และ
บริการเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมไทย ตลอดจนให้ความรู้แก่
ผู้ประกอบการ และสร้างเครือข่ายเชื่อมโยง ในระดับ
นานาชาติรวมถึงการจัดหาช่องทางการตลาดสำหรับ
อุตสาหกรรม

๓. กรุงเทพมหานคร พัฒนาตลาดแฟชั่นและเครื่องประดับ
นานาชาติ และจัดหาช่องทางการตลาด เพื่อให้ผลงานของ
แรงงานฝีมือคนไทยเป็นที่รู้จักในระดับนานาชาติ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หน่วยงานในสังกัด กทม. ได้แก่ สำนักวัฒนธรรม กีฬา
และการท่องเที่ยว และสำนักงานเขต

ส่วนราชการ/หน่วยงานนอกสังกัด กทม. ได้แก่ กระทรวง
วัฒนธรรม กระทรวงคมนาคม การท่องเที่ยวแห่ง
ประเทศไทย สำนักงานเศรษฐกิจสร้างสรรค์แห่งชาติ
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมส่งเสริมการค้าส่งออก

ตัวชี้วัด / เป้าหมาย				
ตัวชี้วัด	๕ ปีแรก (๒๕๕๖ - ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ ปี (๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ ปี (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ ปี (๒๕๗๑ - ๒๕๗๕)
๑. กรุงเทพมหานครติดอันดับเมืองในภูมิภาคอาเซียนที่เป็นเมืองนวัตกรรม - วัฒนธรรม หรือ Bangkok Cultural Innovation	๑ ใน ๔	๑ ใน ๓	๑ ใน ๓	๑ ใน ๓
๒. กรุงเทพมหานครติดอันดับเมืองของโลก ที่เป็นเมืองนวัตกรรม - วัฒนธรรม หรือ Bangkok Cultural Innovation	๑ ใน ๕๐	๑ ใน ๔๐	๑ ใน ๓๐	๑ ใน ๒๐
๓. กรุงเทพมหานครติดอันดับเมืองของโลก ที่เป็นตลาดแฟชั่นและเครื่องประดับนานาชาติ	๑ ใน ๓๐	๑ ใน ๒๕	๑ ใน ๒๐	๑ ใน ๑๕

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาลำดับย่อย

ในปัจจุบัน ระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมกำลังเปลี่ยนแปลงจากระบบที่ใช้แรงงานในการผลิตตลอดจนการแข่งขันด้านราคา ไปสู่ยุคของการแข่งขันด้านความคิดและนวัตกรรม^{*} ซึ่งใช้เทคโนโลยีความรู้ในการสร้างมูลค่าเพิ่มของผลผลิต (Value Added)

ในการแข่งขันกับต่างประเทศ พบว่า การค้าและการลงทุนของต่างประเทศมีอิทธิพลต่อประเทศไทยเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะการรวมกลุ่มของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) บทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย เนื่องจากประเทศในกลุ่มอาเซียนมีแนวโน้มที่จะมีการแข่งขันในภูมิภาครุนแรงขึ้น ถึงแม้ว่าตามกรอบ ASEAN แล้วไม่ควรมีการแข่งขันภายในภูมิภาคก็ตาม ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย ตลอดจนการค้นคว้าพัฒนาด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม จึงเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งในการแข่งขันกับนานาชาติ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ เวทีเศรษฐกิจโลก (World Economic Forum: WEF) ได้จัดให้ประเทศไทยมีคะแนนปัจจัยนวัตกรรมและศักยภาพทางธุรกิจ (Innovation and Sophistication) อยู่ในอันดับที่ ๕๕ ของโลก และหากพิจารณาเฉพาะปัจจัยด้านนวัตกรรม พบว่า ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในอันดับที่ ๖๔ จาก ๑๔๔

^{*}Richard Florida, M.K. (1993) . The New Age of Capitalism: Innovation-Mediated Production. Futures, The Journal of Forecasting and Planning. July-August, p.๓37.

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๗

“การบริหารจัดการ”

กรุงเทพมหานครมีกฎหมาย ที่รับรอง
ความเป็นอิสระและให้อำนาจในการบริหารจัดการ
ตลอดจนรวมถึงการบริการสาธารณะตามที่
ประชาชนคาดหวัง

ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๗.๕
เทคโนโลยีสารสนเทศ

ความหมายตามแผนวิสัยทัศน์
ของประชาชน

กรุงเทพมหานคร มีระบบสารสนเทศเพื่อให้บริการที่ทันสมัย
และถูกต้องแก่ประชาชน เพิ่มความสะดวกในการติดต่อแก่
ประชาชน และลดขั้นตอนในการติดต่อประสานงาน

ความหมายทางวิชาการ

กรุงเทพมหานครมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
ในการบริหารจัดการองค์การภายในและการให้บริการ
แก่ประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล และหน่วยงานด้านไอที
ภายในสำนักและเขตต่าง ๆ

ตัวชี้วัด / เป้าหมาย

ตัวชี้วัด	๕ ปีแรก (๒๕๕๖ - ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ ปี (๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ ปี (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ ปี (๒๕๗๑ - ๒๕๗๕)
๑. กรุงเทพมหานครมีการนำ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและ การสื่อสารมาประยุกต์ใช้ในการ ให้บริการข้อมูลสารสนเทศต่อ ประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องอย่าง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล	มีระบบไอที ตอบสนองต่อ การบริการ ประชาชนได้ ร้อยละ ๕๐	มีระบบไอที ตอบสนองต่อ การบริการ ประชาชนได้ ร้อยละ ๘๐	มีระบบไอที ตอบสนองต่อ การบริการ ประชาชนได้ ร้อยละ ๑๐๐	-
๒. กรุงเทพมหานคร มีการนำ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและ การสื่อสารมาประยุกต์ใช้ในการ ปฏิบัติงานสำหรับภาระหน้าที่หลัก ของ กรุงเทพมหานคร และใช้ใน การบริหารงานสำหรับผู้บริหาร กรุงเทพมหานคร ได้อย่าง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล	มีระบบไอที ตอบสนองต่อ การปฏิบัติ งานและการ บริหารงานได้ ร้อยละ ๓๐	มีระบบไอที ตอบสนองต่อ การปฏิบัติ งานและการ บริหารงานได้ ร้อยละ ๕๐	มีระบบไอที ตอบสนองต่อ การปฏิบัติงาน และการ บริหารงานได้ ร้อยละ ๘๐	มีระบบไอที ตอบสนองต่อ การปฏิบัติงาน และการ บริหารงานได้ ร้อยละ ๑๐๐